

Από σεμινάρια: "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ" 22-8-26

Ποιο ημερών τέλεσαμε άλλο ένα μνημόσυνο για την τριακοστή μαιύρη επέτειο της τραγωδίας των Ιμίων. Η διαφώνια μεταξύ της αμχανής πολιτικής και πιο αποφασιστικής στρατιωτικής ηγεσίας μας το 1996 για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της τουρκικής υβριδικής πρόκλησης, δεν στοίχισε μόνο την απώλεια τριών εξαιρετών Ελλήνων αξιωματικών, αλλά την αμφισβήτηση της εδαφικής κυριαρχίας τόσο των δύο αυτών γεωστρατηγικών βραχονησίδων -Απρί από τις ακτές της ένδοξης Ιωνίας- όσο και του υπόλοιπου νησιωτικού ανατολικού Αιγαίου. Από τότε, οι Τούρκοι «γκριζάρουν» την πανάρχαιη ελληνικότητα του Αρχιπελάγους, ενώ η ευνοϊκή γι' αυτούς Συνθήκη της Λωζάνης του 1923 περιορίζει σαφώς την τουρκική θαλάσσια επιχράτεια στα τρία μίλια ξηράς από τη Μητρόχρη Ασία. Ούτε καν τρία ναυτικά μίλια (1μξ=0,90 νμ), όπου βρίσκονται παράνομα κάποια υπό κατοχή δικά μας νησιά. Όχι το ψευδές αντίθετο.

Με την αιτιθείσα διαμεσολάβηση της μεγάλης συμμάχου μας Αμερικής, δεν αποδόθηκε η αναμενόμενη δικαιοσύνη υπέρ ημών. Αντιθέτως, τα Ιμια ουδεροποιήθηκαν χάριν της ενότητας του ΝΑ-

Η διατήρηση μιας παρά φύση φιλίας...

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ*

TO-NO SHIPS, NO TROOPS, NO FLAGS. Οπως έγινε και το 1974, με την παράνομη τουρκική εισβολή και κατοχή της Βόρειας Κύπρου. Τη στιγμή που, σύμφωνα με πιο έμπειρους αναλυτές, διαθέταμε τα στρατιωτικά και διπλωματικά πλεονεκτήματα να εμποδίσουμε τον λυκό της στέπας να γίνει δελφίνι της Μεσογείου, ωθώντας τον πίσω στην Ασία όπου ανήκει. Οπως έκαναν οι αρχαίοι πρόγονοί μας επιτυχώς με τους Πέρσες. Δεν έφτανε η ταπεινωτική στρατιωτική υποχώρηση στο πεδίο. Ένας τολμηρός Καλίνινος βοσκός συνέχισε να βόσκει τα πρόβατά του εκεί, με την πατριωτική υποστήριξη του δημάρχου Καλίνινου. Συντηρώντας έτσι την ελπίδα επανελληνιοποίησης τους, μαζί με όλες τις θαλάσσιες ζώνες (ΑΟΖ 200νμ κ.λπ.), που προβλέπονται από το Διεθνές Δίκαιο (UNCLOS 1982), λόγω οικονομικής δραστηριότητας. Οστόσο, κατόπιν τουρκικής διαμαρτυρίας και φοβικής συμμόρφωσης της κυβέρνησής μας, η βόσκηση διεκόπη το 2002, με όλες τις

αρντικές συνέπειες για τη θαλάσσια εθνική κυριαρχία μας. Η «Γαλάζια Πατρίδα», το τουρκολυβικό μνημόνιο, η αποστρατικοποίηση και αμφισβήτηση εκατοντάδων νησιών, η απαγόρευση της αυτονόστης κλωδικής σύνδεσής τους (ΚΑΞΟΣ), οι πρόσφατες διαρκείς NAVTEX & NOTAM (ΧΙΟΣ), αποτελούν προϊόντα της μονομερούς μετονομασίας των ελληνικών νησιών ΙΜΙΑ-ΛΙΜΝΙΑ σε τουρκικά KARDAK. Απόδειξη της τεράστιας σημασίας των ονομάτων -π.χ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ- στις διεθνείς σχέσεις, αλλά και της μακροχρόνιας βλαβερής συνέπειας ενός στιγμιαίου λάθους. Παρά τον συνεχή ακήρυκτο πόλεμο που υφίσταμεθα από συστάσεις του ελληνικού κράτους το 1830 -casus belli-, η πολιτική ηγεσία μας, αφελώς, φοβικώς ή ακόμη και ίσως ιδιαιτέρως, επιμένει στη διατήρηση μιας παρά φύση φιλίας (2023). Ενώ είναι πασιφανές ότι ο νεοοθωμανισμός της φιλόδοξης αναθεωρητικής φροντιστικής Τουρκίας αποσκοπεί στον ακρω-

τηρισμό μιας στα αρχικά στενά πειρωτικά σύνορα, μετά την επανάσταση του 1821. Πρώτα, με αλλαγή του status quo και διχοτόμηση του ελληνικού ιστορικού Αιγαίου. Αν και επιφυλακτικός για την πραγματοποιηθείσα συνάντηση-συνομιλία του πρωθυπουργού με τον Τούρκο πρόεδρο, λόγω βλαβερών απουσιών έστω και μιας πραγματικής ελληνικής διεκδίκησης, θα συμβούλευα τον κ. Μητσοτάκη να δημοσιεύσει όλους τους επίσημους χάρτες της Ελλάδας, Αμερικής, Αγγλίας, Ρωσίας, αλλά και της Τουρκίας (ΝΑΙ, ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ), οι οποίοι απεικονίζουν ξεκάθαρα τα Ιμια ως νησιά της ελληνικής επικράτειας. Επίσης, να τους παραδώσει στο ΝΑΤΟ, την ΕΕ και τον ΟΗΕ. Επιπλέον, να παρακαθήσει συνέντευξη στα τουρκικά ΜΜΕ και να καλέσει σκεπτικά την πρόσβαρα εδώ και αντιστοιχο εκεί πρόβλη της Αμερικής. Για να μάθουν όλοι διεθνώς την αλήθεια. Αφού πρώτα φυσικά μεριμνήσει για την άμεση επανέκδοση της μελέτης

του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών το 1996, η οποία τα τεκμηριώνει ακριβώς και λεπτομερώς. Απορώ, ειλικρινά, για την παραίτηση και αδιαφορία προβολής των ιστορικών δικαίων και εθνικών συμφερόντων του Ελληνισμού από την πολιτική ελίτ. Εστω ρητορικά, αν φοβάται στρατιωτικά, ένεκα της ρεαλιστικής θουκυδιδείας ανισορροπίας ισχύος. Αυτό σημαίνει υψηλή στρατηγική ενεργητική πατριωτικής δημοσίας διπλωματίας και αποτελεσματικής διεκδικητικής διαπραγμάτευσης. Αντί των γνωστών γενικόλογων και αορίστων ανακωνδύσεων περί διεθνούς δικαίου, στο πλαίσιο μιας μονοδιάστατης ανασφαλούς άμυνας, για να μη δυσχερευτεί ο εχθρός και να ευχαριστηθεί ο σύμμαχος και εταίρος. Δίκως μια τέτοια έγκαιρη, αξιόπιστη και ρητορική τουλάχιστον αποτροπή, ο γενικός κατευνασμός των ήρεμων νερών, του «ανήκοιεν εις την Δύση» και στη συνέχεια πλεονα της ιστορίας, θα μας οδηγούσε ανεπαίσθητος, κατά τον μεγάλο ιστορικό ποιητή Καβάφη, στην εκ νέου δορυφοροποίηση μιας από την αυτοκρατορική νεοοθωμανική Τουρκία.

* Ο Χρίστος Αλεξόπουλος είναι οικονομολόγος, διεθνολόγος, συγγραφέας.

Οι απόψεις των αρθρογράφων εκφράζουν αποκλειστικά τους ίδιους και όχι κατ' ανάγκη την «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ».